

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۲۸

جورج فوستر
ترجمه: رحمت آریا

د جورج فوستر یون لیک: له بنگاله تر لندن سفر

دوهم ټوک

(۴۰)

باید تاسو ته ووايم چې دا کار ما ته په هېڅ ډول د سپکاوي کوم کار نه وو. دا کار نور هغه مسافران هم کوي چې ټولنيز موقعيت يې لا ان زما تر موقعيت لوړ دی، برسیره پر دې په دې هېواد کې ډېر لږ کسان ليدل کېږي چې د شتمن توب نښې په کې وي ځکه دوی ټول د حکومت له ظلم او ستم او د مالياتو د راټولولو د محصلينو له حريصانه او سولندو غوښتنو څخه ویره لري. ان شتمن کسان له ځان سره خدمتکار هم نه لري.

د سفر له پيل کېدلو مخکې سفري ډلې د ليدنې په ټاکل سوي ځای کې سره راټولېږي؛ همدلته د ډلو تر منځ اړوند کارونه وپيل کېږي؛ په تن غښتلي معمولاً د اوبو د کنترول او رسولو چارې پر غاړه اخلي؛ يو شمير يې د پخلي چارې پر غاړه اخلي او نور يې په خوراک او د څارويو لپاره په وښو پسې د گرځېدلو چارې پر غاړه اخلي. که ددې طرحې د اصلاح لپاره وخت ونه لري نو د سفر د دمې نيولو او استراحت په لومړۍ ورځ اصلاح کېږي او د ټول سفر په اوږدو کې همکار او دوست پاتې کېږي. نه بايد دا تصور وکړو چې د مقام او منصب څښتنانو ته چې له دغو ډلو سره مل روان وي ادب او درناوی نه کېږي. هرڅومره ژر چې داسې کسان وپېژندل سي نو په عام ډول سره له سختو کارونو څخه معاف کېږي او همدا شان له ټولو سپين ږيرو او سپين سرو سره په مهربانۍ او درناوي چلند کېږي. زما د کوتي اوسنی ملگری چې هېڅکله يې په نوم پوه نه سوم او يا مي ورڅخه ونه پوښتل مدام غمجن مخ لري؛ ما ونه سو کولی نور جزئيات ورڅخه ترلاسه کړم، يوازې دومره پوه سوم چې له استرآباد څخه راغلی دی. هغه به په ډېر ځير کوښښ کاوه چې ددې ولايت په اړه د استخباراتي معلوماتو له ورکولو څخه ډډه وکړي په ځانگړي توگه له روسيې سره د سوداگرۍ په اړوند معلومات چې ما ورته ډېره لېوالتيا درلوده او ده په دې اړوند هرو مرو معلومات درلودل؛ بنايي هغه به له دې خوند اخيست چې زه ورسره په کوټه کې ملگری وم او زما له مرستې څخه يې گټه اخيستله خو دا سړی ما ته په چټکۍ په داسې يو څوک بدلېده چې زما ورڅخه خوښ نه راتلل. څو ورځې وروسته دی د هرات پر لور وخوځېد؛ زه د کرايي کوټې په خلوت تيارې کې يوازې پاتې سوم؛ او دې کار ما ته دا امتياز او حق راکړ چې په آزاد ډول سره د يوه رښتني مسلمان په توگه د کاروانسرا له ډلې سره يو ځای سم.

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

د یوې تشې کوتي د لټون په ترڅ کې له یوې لویې کوتي سره مخامخ سوم؛ ددې کوتي په یوه گوټ کې یو دروند سپین ریري ناست وو او د خپل چلم له وهلو څخه یې خوندونه اخیستل. کله مې چې ورڅخه پوښتنې وکړې پوه سوم چې دی په بشپړ ډول آزاد سړی دی؛ دده د عاید اصلي سرچینه د ځانگړو کوډو او طلسماتو پلورل ول چې چا ته یې نیکمرغي راوړله او له شر او شرارت څخه په لیرې ساتلو کې اغیزمن وو. هغه وویل چې که ما ته د چا د مرستې فرصت په لاس راسي نو زه به خپل کتاب بند کړم. دی هماغسې یو څوک وو چې زه ورپسې گرځېدم، نو په مهرباني مې ورته د مرستې وړاندیز وکړ او له هغه څخه مې وغوښتل چې ډوډی دې له ما سره وخوري. دغه بدمرغه سړي ته دغه وړاندیز په مناسب وخت کې وسو. د ژمي سختې شپې وې او ما ته یې وویل چې په ترشیش کې دومره بدچانسې وه چې د یوه وخت یو مختصر خوراک ورته په سختی لاس ته ورته.

ده د خپلو ځانگړو وړتیاوو له مخې د ملا لقب گټلی وو؛ هغه ذاتاً ښه چلند درلود او انعطاف منونکی طبیعت یې درلود؛ هغه د هر چا له غوښتنو سره سمون درلود او ددومره مودې په اوږدو کې چې له یو بل سره وو نوموړي له همدغو ځانگړتیاوو څخه په بشپړ ډول کار اخیست. دې خبرې ته زما پام سو چې زموږ کوټه معمولاً د ډوډی خوړلو پرمهال ډېره نامنظمه وې. ملا هم مکرراً له دې موضوع څخه شکایت درلود او دی د پخلنې په کار کې ماهر وو او ډېره هڅه یې کوله. سانچو Sancho هم په خوراک توکو مین وو او هغه خوراک توکي یې یادول چې دده ډېر خوښېدل خو زما بیا نه خوښېدل. اغلب وختونه د هغه مخالفت په دې کې وو چې دی به په حیرت کې وو چې د بشریت لپاره حیاتي موضوعاتو ته څوک پاملرنه نه کوي او یا زما بې سلیقه گي ته به حیران وو او ده به ویل له دې چې زه د خپل سفر په اوږدو کې له وحشي سیمو څخه تیر سوی یم نو سلايق مې ککړ سوي دي.

ددغې مودې په ترڅ کې چې له دغه ملا سره وم ما ته د زړه سکون او آرامي راپه برخه سوه. اغلب وختونه د هغو شیبو په اړه په فکر کې وم چې رښتوني خوشحالي راپه برخه سوي وه. د اوږدو سفرونو او بېلابېلو لالهاندیو له کبله زما روحي انرژي او سیک چې زما په شان له هر مسافر سره مل ده مخ په خلاصیدو وه. په ترشیش کې سون توکي ډېر گران دي، د ژمي د شدیدو سرو او په اوږدو د پوښلي ځمکې له کبله مور اړ وو چې د خپل ځان د تودولو لپاره سون توکي راټول کړو؛ اعتقادات مو ددې مانع گرځېدل چې داخلي تودوخه ولرو او حتی دا جرئت مو نه درلود چې نوم یې واخلو. د یوه سالم غذايي رژیم، غټ اور، یو پاک نغري او د فارس په ډیرو او اعلی تنباکو باندې تر یوه حده راحت سوو. [1] کله نا کله به په پخلی کې د خپلې کوتي د ملگري په اړه فکر کوم؛ هغه به داسې شیان له یو بل گډول چې نه باید گډ سوي وای، هغه به دا مواد د یوې لویې لرگینې کاشوغي په مرستې گډول او اور به یې تر هغو پو کاوه چې دده سترگې به ورسره سړې واوښتي؛ دغه کار زه د یوه پروسې ډلگي مشر په یاد وغورځولم چې په خپل شور او ږور سره د نویو سرتیرو په روزنې بوخت وو او د هغوی ټول ذهني مهارتونه یې د هغوی په فزیکي قالب کې القاء کول. زموږ له ارباب العلومو څخه هیڅ یو د غواييژي/ حلزون د نوي ډول له کشف څخه د دومره د تعارف او غرور احساس نه کاوه لکه چې دغه ملا د خپلې خوښې خوراک په اړه یې کاوه.

¹ - دا تنباکو په طبس کې تولیدیږي. طبس د ترشیش د سویل لویدیځ په ۱۰۰ مایلی کې موقعیت لري او په فارس کې ارزښتناک گنل کېږي. لیکوال

زما د کوتي د ملگري خدماتو دا امکان په لاس راکړ چې په ټول ښار کې وگرځم، معلومات راټول کړم او له عمومي حمامونو څخه ليدنه وکړم. ماسپينين مهال به مور د تل په شان په کوته کې وو، هغه به له ډوډۍ وروسته يا به يې د يوسف – ذليخا د داستان يادونه کوله خو دی په دې داستان ويلو کې چندان ښه هم نه وو، او يا به يې د خپلو کوډو / طلسماتو کتاب پرانيست او د خپلو درملنو گټې به يې راته توضيح کولې؛ دده درملنې دومره ډېرې پراخې وې چې ډېرو لږو روحي او جسمي ناروغانو د هغه پر وړاندې مقاومت کولی سواى. په دغو درملنو کې دا ټکي ياديدل چې د نيکي پر لاره تگ، د پياوړي پر وړاندې د ضعيف او بې سيکه کره وړه؛ د يوه غالمغالي سړي آرامول، د والگي او سړو وهلي درملنه، د کولمو د چينجيو له شر څخه د خلاصون لاره. هغه به ويل چې دده د طبابت لمنه ډيره پراخه ده او تر ډېره يې د ټولني ټيټي پارکي/ طبقي ته چوپړ کړی دی؛ شتمنو خلکو ورڅخه په ندرت د مرستې غوښتنه کړې ده؛ هغه به ويل چې دده د مشهد د سفر په اړه فکر کړی دی او زه د هغه د سفر خنډ گرځېدلی يم؛ په دغه سفر سره دده کولى سواى ژمی هلته په آرامۍ تير کړي؛ دده به په ژمي کې هلته د سفر په اړه فکر کاوه خو په دوبي کې يې هيڅ په فکر کې نه گرځېدل چې هلته دې لار سي.

ملا په ديني وظايفو کې چندان جدي نه وو؛ ځکه نوموړي به د ورځې د پينځو وختو لمونځو په منځ کې اغلب وختونه څلور لمونځونه نه کول او کله نا کله به يې هيڅ يو هم نه کاوه. کله چې پوه سو چې دده په دې کار سره لا آرامه سوي يم نو زما پر بې احتياطي باندي يې په شدت گوتنيونه وکړه؛ هغه په دې باور وو چې د مناسب چلند مراعاتول مهم دي ترڅو د کاروانسرای خلک منفي خبرې ونه کړي. که په منصفانه ډول ورته وگورو نو په اوسمهال کې د دغه ملا کره وړه د محمدي دين د ساتلو جوهر څرگندوي. پينځه وخته ورځنى لمونځ، مکرر پرېمېنځل او له يو شمير خوراکنونو پر هيز کول هغه لارې دي چې يو مسلمان هيله لري چې په دغو باندي به جنت ته لار سي. په فارس کې ددغسې سړي شهرت زموږ د انساندوستو، له فضيلت او شرف ډکو کسانو سره د پرتلي وړ دی. ان زموږ له هغو کسانو سره د پرتلي وړ دی چې شيبک جامي اغوندي.

له بل لوري هر هغه څوک چې دغه واجبات له پامه غورځوي ان که د يوه ښه هيوادوال په توگه خپل مسؤوليتونه سره ته ورسوي بيا هم د ټولني له تهمتونو او بې احترامۍ سره مخامخ کېږي؛ که د هغه ټولنيز مقام دومره د پام وړ لوړوالی ونه لري چې د خلکو درناوی ترلاسه کړي نو گن شمير ټولنيز امتيازات به له لاسه ورکړي. د ديني مناسکو د اهميت په اړه د يوه مسلمان د ليد لوري د لا څرگندولو لپاره غواړم د يوه ملا نظر تاسو ته ووايم. دغه ملا د يوه افغان نوم اخلي چې ډير دوستانه او له صميميت ډک چلند يې درلود او کاروانسرای ته يې تگ راتگ درلود. ملا ويل چې زه ددغه افغان د اخلاقي ځانگړتياوو ستاينه کوم خو د خواشيني ځای دا دی چې دغه ځانگړتياوي په دې ککړي او فاسدي سوي دي چې دی په تړلو لاسونو لمونځ کوي. آيا دا د تعجب ځای نه دی چې د طبيعيت څښتن تعالی داسې پيچلی موجود خلق کړی او هغه دې د تعصب او بنديزونو بندي او اسير وي؟ همدغه تعصب دده په ذهن کې هغه تصورات رامنځته کړي چې د الهي موهبت دغه عطيه سپکه کړي او يوازي د خپل بدن په حالاتو او ځانگړو حرکاتو سره الهي محراب ته ځان نيردي کړي.

يوه ورځ هوا ډېره توده وه او يوې وچې بيديا ته تللي وو، زه له څو تنو فارسيانو سره وم، په دې وچې بيديا کې زموږ د هيلو برخلاف يوه وياله مو وموندله. د ويالي په ليدلو سره چټک د خپل آس له سره کوز سوم او په تلوار او اشتها مي يو

د پاڼو شمېره: له 3 تر 4

گیلاس اوبه وځنبلې. کله چې د اوبو څښلو خلاصیدو ته نېردي سوم یو فارسي راته نیردي سو او په ډېر جدیت یې راته وویل چې د گیلاس په پای کې باید لږ اوبه پریردم او پر ځمکې یې وشیندم او په عین حالت کې باید پر یزید لعنت هم ووايم. (یزید هغه مشر وو چې د علي زوی حسین یې وژلی وو.) کله یې چې ولیدل د گیلاس په بیخ کې یو څاڅکی اوبه نه دي پاتې نو ما ته یې په کرکې وکتل او ما ته یې وویل چې ته کافر یې.

ډېره اوږده موده تیره سوې چې پرسیا له خپلو سترو متفکرانو او نیک صالحو شخصیتونو څخه بې برخې سوې ده. د فردوسي، سعدي او حافظ وختونه اوس د تیر مهال په تور تم کې پټ سوې دي؛ اوسمهال یا ډېر لږ لیکل کېږي او یا د اولیاوو او د امامانو د فوق العاده کړو وړو له یادونو پرته بل څه نه اورېدل کېږي او دا ټول زموږ د لویدیځوالو د ماشومانو د داستانونو په شان دي لکه د تم ټم او Tom Thumb or Jack د جک په نوم د یوه قاتل دیو داستان. خو تر ټولو مضر چې مضره اغیزې یې ډېرې دي دا دي چې اوسني فارسي متون د هغو کسانو پر وړاندې ثابته او ټینګه دښمني لري چې بېلږ مخالف نظریات وړاندې کوي.

نور بیا

ویل کېږي چې د حافظ هم – عصره کسان د قرآن او دین ...

[قدرمنو لوستونکو! د بناعلي رحمت آریا د آرشیف: لینک](#)

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: د لیکني د لیکنيزې بڼې پاروالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ